

2010. november 23., kedd

Polgári-katonai együttműködés és polgári-katonai képességek kialakítása

P7_TA(2010)0419

Az Európai Parlament 2010. november 23-i állásfoglalása a polgári-katonai együttműködésről és a polgári-katonai képességek fejlesztéséről (2010/2071(INI))

(2012/C 99 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés V. címére,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott, „Egy biztonságos Európa egy jobb világban” című európai biztonsági stratégiára, valamint az annak végrehajtásáról szóló, „A biztonság megteremtése a változó világban” című jelentésre, melyhez a 2008. december 11–12-i Európai Tanács is csatlakozott,
- tekintettel az Európai Unió belső biztonságpolitikájára, melyhez a 2010. március 25–26-i Európai Tanács is csatlakozott,
- tekintettel a Tanács által 2010. április 26-án elfogadott, a KBVP-vel kapcsolatos következtetésekre,
- tekintettel a Tanács által 2009. november 17-én elfogadott, az EBVP-vel kapcsolatos következtetésekre és „Az EBVP tíz éve – Kihívások és lehetőségek” című nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Tanács által 2008. december 12-én elfogadott, az európai biztonság- és védelempolitika javításáról szóló nyilatkozatra, valamint a Tanács által 2008. december 11-én elfogadott, a képességek megerősítéséről szóló nyilatkozatra,
- tekintettel a 2000. június 20-i Santa Maria de Feira-i Európai Tanács és a 2001. június 16-i göteborgi Európai Tanács elnökségi következtetéseire, az erőszakos konfliktusok megelőzésére irányuló, szintén 2001. június 16-án elfogadott európai uniós programra, a 2004. december 17-én az Európai Tanács által elfogadott 2008-as fő célkitűzésre, valamint a 2007. november 19-én a Tanács által elfogadott 2010-es polgári fő célkitűzésre,
- tekintettel az 1999. december 11-i helsinki Európai Tanács elnökségi következtetéseire (2003-as fő célkitűzés) és a Tanács által 2004. május 17-én jóváhagyott 2010-es fő célkitűzésre,
- tekintettel a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris (CBRN) biztonság európai unióbeli növeléséről és az uniós CBRN cselekvési terv jóváhagyásáról szóló 2009. november 30-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel „Az 1820. sz. ENSZ BT-határozattal megerősített 1325. sz. ENSZ BT-határozat végrehajtása az EBVP keretében” című 2008. december 3-i tanácsi dokumentumra, valamint az „Emberi jogok EBVP-be történő beépítése” című 2006. szeptember 14-i tanácsi dokumentumra,
- tekintettel a haiti földrengésről szóló 2010. február 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾, amely egy uniós polgári védelmi erő létrehozására szólít fel,
- tekintettel az európai biztonsági stratégia és a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról szóló, 2010. március 10-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0015.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0061.

2010. november 23., kedd

- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének megállapításáról szóló 2010. július 26-i tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A7-0308/2010),

Általános szempontok

1. emlékeztet arra, hogy az EU elkötelezte magát amellet, hogy közös politikákat és fellépéseket határoz meg és folytat annak érdekében, hogy megelőzze a konfliktusokat, megszilárdítsa a konfliktusok utáni rehabilitációt és az ENSZ Alapokmányának elvei szerint megerősítse a nemzetközi biztonságot, valamint megszilárdítsa és támogassa a demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogokat és a nemzetközi jog elveit, valamint hogy támogassa a természeti vagy ember okozta katasztrófákkal küzdő lakosságot;
2. rámutat, hogy a külső és belső biztonság egyre inkább összefonódik, és hogy a fenti célkitűzésekkel összhangban lévő válságkezelési, konfliktusmegelőzési és béketeremtő politikák és képességek kialakításával az EU saját polgári biztonságának megőrzését is segíti;
3. hangsúlyozza, hogy az EU – különösen polgári válságkezelése révén – jól láthatóan hozzájárul a globális biztonsághoz, tükrözve alapvető értékeit és elveit;
4. hangsúlyozza, hogy napjaink válságaira és biztonsági fenyegetéseire, többek között természeti katasztrófáira adott tényleges válaszoknak gyakran a polgári és a katonai képességekre egyaránt támaszkodniuk kell, és közöttük szorosabb együttműködést kell kialakítani; emlékeztet arra, hogy az EU átfogó megközelítésének, valamint együttes katonai és polgári válságkezelési képességének fejlesztése mindig is a KBVP fő jellemzője volt és annak központi hozzáadott értékét képezi; emlékeztet ugyanakkor arra, hogy a KBVP nem a rendelkezésre álló egyetlen eszköz, és a KBVP-missziókat a szélesebb körű uniós stratégia részeként kell használni;
5. emlékeztet arra, hogy szükség van egy – a tagállamok közös kritériumok és közös időbeosztás szerint folytatott következetes és szigorú biztonsági és védelmi felülvizsgálatai alapján létrehozott – biztonságról és védelemről szóló uniós fehér könyvre, mely az elérhető eszközökhöz és erőforrásokhoz mérten pontosabban meghatározná az Unió biztonsági és védelmi célkitűzéseit, érdekeit és szükségleteit; hangsúlyozza, hogy a fehér könyvnek meg kellene határoznia azokat a területeket és feltételeket is, amelyek, illetve amelyek szerint a célkitűzések megvalósításának előmozdítása érdekében nagyobb polgári-katonai együttműködésre van szükség; az a véleménye, hogy az uniós fehér könyvnek a nagy megtakarítások megvalósítása érdekében konkrétan azonosítania kell az erőforrások uniós szintű összevonására kínálkozó lehetőségeket, valamint a nemzeti specializációkat és a képességek összehangolását,

A polgári-katonai koordináció javítása

6. hangsúlyozza, hogy az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) létrehozásának hozzá kell járulnia a polgári és katonai válságkezeléssel, konfliktusmegelőzéssel és béketeremtéssel kapcsolatos valóban átfogó európai megközelítés kialakításához, mialatt biztosítja az EU számára az ENSZ Alapokmányával összhangban lévő globális kötelezettségei teljesítéséhez megfelelő struktúrákat, személyzeti állományt és pénzügyi forrásokat;
7. teljes mértékben támogatja a KBVP-struktúrák – többek között a Válságkezelési Tervezési Igazgatóság, a Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálat, az EU Katonai Törzse és a Helyzetelemző Központ – EKSZ-hez, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének közvetlen fennhatósága alá és felelősségi körébe való átcsoportosítását; emlékeztet az alelnök/főképviselő annak biztosítására tett ígéretére, hogy szoros együttműködésben és összhangban fognak dolgozni az EKSZ-hez átcsoportosított, a válságkezelés, konfliktusmegelőzés és béketeremtés tervezésével és programozásával foglalkozó bizottsági részlegekkel; sürgeti, hogy az alelnök/főképviselő biztosítsa, hogy ezek a részlegek egyenlő alapokon dolgozzanak a KBVP-struktúrákkal; hangsúlyozza, hogy a stabilitási eszközökből finanszírozott intézkedéseknek a KBVP tervezési és programozási struktúrái általi hivatalos vagy nem hivatalos ellenőrzése nem elfogadható, és kiemeli, hogy az átcsoportosított bizottsági részlegeket nem szabad lebontani;

⁽¹⁾ HL L 201., 2010.8.3., 30. o.

2010. november 23., kedd

8. az EU átfogó megközelítése érdekében szoros együttműködést ösztönöz az EKSZ és a Bizottságon belül maradó összes érintett részleg között, különös tekintettel a fejlesztéssel, humanitárius segítséggel, polgári védelemmel és közegészségüggyel foglalkozókra; hangsúlyozza, hogy közvetlen kapcsolatokra van szükség az EKSZ és a KBVP ügynökségei – nevezetesen az Európai Védelmi Ügynökség, az EU Biztonságpolitikai Kutatóintézete, az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola, valamint az EU Műholdközpontja – között;

9. felhívja a figyelmet a Bizottságnak a polgári védelmi mechanizmus értelmében a katasztrófaelhárítási koordinációt elősegítő Megfigyelési és Tájékoztatási Központjára, és hangsúlyozza a Központ és az EKSZ közötti szoros együttműködés szükségességét, amelyről az alelnök/főképviseelő bizottsági alelnöki minőségében gondoskodik; a katonai eszközök fejlettebb összehangolására és gyorsabb bevetettségére szólít fel a katasztrófaelhárítás – különösen a légi szállítási képességek – tekintetében, a Haitiban történtek tanulságai alapján, a katasztrófaelhárítási műveletek főként polgári jellegének tiszteletben tartása mellett; ismételten felhív a polgári védelmi mechanizmus további fejlesztésére, kialakítandó a tagállamok által önkéntes alapon biztosított, összevont készütségi eszközöket az EU katasztrófakezelési fellépéseinek azonnali aktiválása érdekében; javasolja, hogy ezeket az eszközöket egy uniós polgári védelmi erő kijelölése révén koordinálják és vessék be, növelendő az uniós fellépések láthatóságát; emlékeztet ugyanakkor a tagállamok egyéni felelősségére a polgári védelmi és katasztrófakezelési intézkedések tekintetében;

10. támogatja továbbá a tagállamok humanitárius ügynökségei és az ECHO Főigazgatóság közötti fejlettebb összehangolást a természeti vagy ember okozta katasztrófák utáni elhárító műveletek során;

11. felszólítja a Tanácsot, hogy azonnal fogadja el az EUSz. 42. cikke (7) bekezdésében felvázolt kölcsönös segítségnyújtási záradék, valamint az EUMSz. 222. cikkében felvázolt szolidaritási záradék érvényesítéséhez szükséges határozatokat, mely záradékoknak az EU átfogó megközelítését kell tükrözniük és a polgári-katonai erőforrásokra kell támaszkodniuk;

12. emlékeztet a Bizottság és a nem kormányzati szervezetek közötti béketeremtő partnerség sikeres kiépítésére, valamint arra, hogy létfontosságú a nem kormányzati szervezetek, a civil társadalmi szervezetek és a jövőbeli EKSZ közötti jó együttműködés; felszólítja a Bizottságot, hogy fejlessze tovább a nem kormányzati szervezetekkel folytatható együttműködés keretét és mozdítsa elő a nem állami szereplők alkalmazását az Unió konfliktusmegelőzési és válságkezelési tevékenységeiben például azáltal, hogy belefoglalja őket az EU képzési tevékenységébe;

Stratégiai szint

13. politikai-stratégiai szinten üdvözli a polgári és katonai elemek integrációját a Válságkezelési Tervezési Igazgatóságba (CMPD) és úgy véli, hogy ez jó irányba tett előrelépés; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy megfelelő egyensúlyt kell teremteni a polgári és katonai stratégiai tervezési képességek között nem pusztán számbeli, hanem hierarchiai értelemben is, a rendelkezésre álló szinergiák teljes mértékű kihasználása érdekében; hangsúlyozza ugyanakkor a polgári és katonai szerepek közötti különbségek és egyedi célkitűzéseik megfelelő tiszteletben tartását, és az egyes műveletekhez esetenként rendelt emberi erőforrások megfelelő keverékének biztosítását;

14. különösen sürgeti az alelnököt/főképviseelőt, hogy foglalkozzon a polgári missziótervezés és képességfejlesztés szakértői személyzetének hiányával és biztosítsa, hogy a CMPD-ben elegendő számú szakértő álljon rendelkezésre a polgári képességek valamennyi prioritást élvező területéről, nevezetesen a rendőrség, az igazságszolgáltatás, a polgári közigazgatás, valamint a polgári védelem és felügyelet, illetve az emberi jogok területéről;

15. hangsúlyozza annak szükségét, hogy a rutinszakaszokban az EU valamennyi érdekelt fele (EKSZ, de a Bizottság valamennyi érdekelt osztálya is: DG DEV, DG ECHO, DG SANCO) részvételével közös helyzetfelismerést alakítsanak ki, melyet valamennyi uniós regionális vagy országos stratégiai dokumentumnak is tükröznie kell; hangsúlyozza, hogy az újrászervezett uniós küldöttségek ebben a folyamatban kulcsfontosságú szerepet játszanak;

16. az EU különmegbízottjainak – amennyiben jelen vannak a válságövezetben – a polgári-katonai összehangolási erőfeszítésekben betöltendő nagyobb szerepéért emel szót többek között a katonai fellépések szigorúbb politikai felügyeletének biztosítása végett;

2010. november 23., kedd

Műveleti szint

17. műveleti tervezési szinten felszólít a polgári tervezési képességeknek a polgári KBVP-küldetések törekvéseihez mért jelentős erősítésére, a Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálat (CPCC) személyi állomány tekintetében, illetve a stratégiai és műveleti szintek közötti jobb feladatmegosztással történő megsziárdítása révén; hangsúlyozza, hogy a feladatmegosztásnak kiegyensúlyozott és átfogó személyzeti stratégián kell alapulnia; úgy véli, hogy a polgári műveleti parancsnok hatásköre fényében ezt a funkciót az EKSZ hierarchiájának megfelelő (pl. magasabb) szintjén kell elhelyezni;

18. ismételten felszólít egy állandó uniós műveleti főparancsnokság létrehozására, amely az EU katonai műveleteinek műveleti tervezéséért és végrehajtásáért lenne felelős és a hét főparancsnokságból egyet eseti jelleggel használó jelenlegi rendszer helyébe lépne; hangsúlyozza, hogy ez a lépés biztosítaná a következetes utasítási láncot és nagyban növelné az EU abbéli képességét, hogy gyors és következetes válaszokat adjon a válságokra (nevezetesen az EU intézményi memóriájának fejlesztése révén), valamint a költségeket is csökkenteni;

19. úgy véli, hogy a műveleti főparancsnokságot a polgári-katonai koordináció – többek között bizonyos funkciók megosztása – maximális hasznának elérése és a jobb gyakorlatok uniós tervezők körében való jobb előmozdítása érdekében a CPCC-en belül kell elhelyezni; ezen túlmenően javasolja, hogy a műveleti főparancsnokságot és a CPCC-t esetleg vonják egybe közös uniós „Válságkezelési Főparancsnoksággá”, mely valamennyi uniós polgári küldetés, katonai küldetés és biztonsági ágazati reform-küldetés műveleti tervezéséért és végrehajtásáért lenne felelős;

20. hangsúlyozza azonban, hogy megfelelően figyelembe kell venni a polgári és katonai tervezés közötti különbségeket és külön utasítási láncot kell fenntartani, melyben a polgári műveleti parancsnok és a katonai műveleti parancsnok megtartja saját hatásköreit és az EKSZ hierarchiájának azonos szintjét élvezi;

Az EU polgári és katonai képességeinek fejlesztése

21. rámutat, hogy mennyi kötelezettséget vállaltak a tagállamok a katonai és a polgári válságkezelési képességek fejlesztése tekintetében, a helsinki és Santa Maria de Feira-i Európai Tanácstól kezdve a képességek megerősítéséről szóló 2008 decemberi nyilatkozatig; sürgeti a tagállamokat és az alelnököt/főképviselőt, hogy biztosítsák e kötelezettségvállalások megfelelő végrehajtását, annak érdekében, hogy bezáruljon a tátongó szakadék a meglévő műveleti képességek és a kitűzött politikai célok között;

22. a 2010-es fő célkitűzések nyomán követésének összefüggésében felszólítja a tagállamokat, hogy összpontosítsanak a képességek konkrét megvalósítására és a polgári-katonai összhang lehetőségével rendelkező – különösen a már meghatározott – területeire, annak érdekében, hogy a lehető leghamarabb valódi haladást érjenek el; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a képességfejlesztést a KVBP-missziókra vonatkozó különleges követelményeknek kell irányítaniuk; üdvözlözi a katonai képességekre vonatkozó átfogó képességfejlesztési folyamatot (CCDP) az Európai Védelmi Ügynökségen (EDA) belül; ösztönzi az arra irányuló megbeszéléseket, hogy hogyan lehetne összekötni a két képességfejlesztési folyamatot a katonai és polgári fő célkitűzések megvalósítása értelmében;

23. üdvözlözi a Tanács múltban és jelenleg egymást váltó elnökségeinek arra irányuló erőfeszítéseit, hogy elkezdjék azt a folyamatot, amely során a 42. cikk (6) bekezdésében felvázolt állandó strukturált együttműködés (PSC) természetét és hatókörét egyértelműsítik; felszólítja a Tanácsot, hogy az EU átfogó megközelítésének polgári-katonai jellegét figyelembe véve haladéktalanul szolgáljon a PSC egyértelmű értelmezésével, és javasoljon konkrét lépéseket, hogy tekintettel a jelenlegi pénzügyi válságra és az EU tagállamok honvédelmi költségvetésének csökkenésére hogyan lehet elindítani az állandó strukturált együttműködést;

A küldetések személyzeti állománya

24. a politikai elkötelezettségek fényében felszólítja a tagállamokat, hogy sürgősen pótolják a krónikus hiányt a KBVP-küldetések polgári személyzetében, különösen a koszovói EULEX és az afganisztáni EUPOL küldetés tekintetében, különösen a küldetés polgári személyzetének bevetését elősegítő nemzeti stratégiák kialakítására irányuló munka fokozása révén; sürgeti az illetékes nemzeti hatóságokat, például a belügy- és igazságügyminisztériumokat, hogy e stratégiák részeként a védelmi minisztériumokkal szoros együttműködésben alakítsanak ki strukturáltabb megközelítést a polgári személyzet KBVP-küldetéseiben való részvételére vonatkozó megfelelő feltételek meghatározásának feladatához, különös tekintettel a karrierlehetőségekre és a javadalmazásra;

2010. november 23., kedd

25. ebben az összefüggésben felszólítja a tagállamokat különösen annak biztosítására, hogy rendőrségi és igazságszolgáltatási rendszereiken belül a KBVP-küldetésekből való részvétel jelentős előnynek számítson a szakmai előmenetel során, valamint hogy az e küldetéseknél polgári személyeket biztosító szolgálatok megfelelő kártérítésben részesüljenek az ideiglenes személyzeti hiány miatt; úgy véli, hogy a Tanácsnak biztosítani kell, hogy KBVP-küldetések személyzetének napidíját a kérdéses küldetés körülményeihez igazítsák;

26. megismétli, hogy meg kell felelni az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa 1325. számú határozatának, mely valamennyi misszió tekintetében előírja a személyzeti állomány és a képzési megközelítés nemek szempontjából való kiegyensúlyozottságát, és a nemekre való összpontosítást valamennyi megvalósított fellépés során; hangsúlyozza, hogy a nők megfelelő száma a polgári vagy katonai missziókban elengedhetetlen feltétele a missziók sikerének, legyenek azok békefenntartó vagy katasztrófaelhárító műveletek; ugyanerre van szükség a diplomáciai közvetítés során is, amellyel biztosítható, hogy a nők igényeivel, jogaival és érdekeivel megfelelően foglalkozzanak, és hogy a nők rész vegyenek a misszió fellépéseiben és célkitűzéseiben; emlékeztet arra, hogy az 1325. számú határozatnak való megfelelés érdekében az EU tagállamainak nemzeti cselekvési terveket kell létrehozniuk;

Képzés

27. hangsúlyozza, hogy a bevetés előtt megfelelő képzést kell nyújtani, melynek során a polgári személyzet többek között katonai gyakorlatokon – beleértve a váratlan eseményekre felkészítő gyakorlatokat –, a katonai személyzet pedig polgári képzésen és/vagy gyakorlatokban is részt vehetne; nyomatékosan javasolja, hogy a tagállamok vezessenek listát a bevethető, megfelelő képességekkel rendelkező – különösen a küldetések katonai erővel együtt való végrehajtásban képzett – polgári személyekről; üdvözli a valamennyi bevethető polgári személyzet toborzására és képzésére külön fenntartott központi ügynökség néhány tagállam által alkalmazott gyakorlatát;

28. támogatja, hogy a Tanács célnyilvántartó szoftverkörnyezetet fejleszt, hogy megkönnyítse a polgári küldetések személyzetének toborzását és képzését;

29. emlékeztet a Bizottság által finanszírozott Európai Képzési Csoportra, és hangsúlyozza, hogy az EKCS egyik tanulsága az, hogy a képzésbe való befektetésnek csak akkor van értelme, ha az de facto bevetéshez van kötve; üdvözli a Bizottság által annak biztosítására fektetett hangsúlyt, hogy a stabilitási eszközön keresztül finanszírozott jövőbeli polgári képzési projekt olyan szakértőket célozzon, akiket már kiválasztottak jövőbeli küldetések keretében való bevetésre;

30. a Tanács 2008-as ajánlásaival összhangban hangsúlyozza, hogy az Európai Biztonsági és Védelmi Akadémiának (ESDC) az EKSZ létrehozása fényében fokozottabb szerepet kellene játszania a hatékony válságkezelés területével kapcsolatos kapacitásépítésben és képzésben; sürgeti a Tanácsot, hogy javítsa az ESDC képzés létesítményeit és személyzeti állományát, többek között azáltal, hogy állandó székhelyet biztosít számára, annak érdekében, hogy garantálhassa a fenntartható és hatékony képzést stratégiai, működési és taktikai szinten a tagállamok és az uniós intézmények polgári és katonai személyzete számára; felszólít, hogy hozzanak létre ösztöndíjakat a szükséges területekre szakosodni kívánó végzősök számára;

31. előkészítő fellépést sürget a közvetítésre és a párbeszédre irányuló képzések kialakítására és hozzáférhetővé tételére az EKSZ létrehozásának fényében, összhangban az uniós közvetítés és a párbeszédkapacitások megerősítésével kapcsolatos stratégiával, amelyet a Tanács 2009-ben fogadott el;

Gyors finanszírozás

32. támogatja a polgári küldetések finanszírozása biztosításának felgyorsítására, valamint a döntéshozatali eljárások és végrehajtási intézkedések egyszerűsítésére irányuló további erőfeszítéseket; hangsúlyozza, hogy a Bizottság illetékes osztályainak szoros és egyenlő alapokon kell együttműködniük az EKSZ-en belüli válságkezelési struktúrákkal, hogy megoldható legyen a polgári küldetések gyors kezdőfinanszírozása; az átláthatóság érdekében szót emel emellett, hogy minden KBVP-misszió számára nyissanak külön költségvetési sort;

33. felszólítja a Tanácsot, hogy gyorsan hozza meg az indulási alap létrehozásához szükséges megfelelő döntéseket az EUSz. 41. cikkében vázolt módon, az Európai Parlament véleményének kikérése után; felszólítja az alelnököt/főképviseletet, hogy rendszeresen tájékoztassa a Parlamentet a dolgok állásáról, amint elindult az alap működése;

2010. november 23., kedd

Válságkezelési eszközök

34. üdvözli az Integrált Rendőri Egység (IPU) koncepciójának kifejlesztését, amely büntetés-végrehajtási feladatokat is ellátni képes robusztus, gyorsan bevethető, rugalmas és interoperábilis erőket jelent, melyek bizonyos körülmények között katonai művelet részeként és katonai parancsnokság alatt is bevethető; tudomásul veszi, hogy e koncepciót sikeresen alkalmazták Bosznia-Hercegovinában az EUFOR Althea és Koszovóban az EULEX részeként; hangsúlyozza, hogy szükség van ilyen egységekre, amelyek különösen alkalmasak az instabil helyzetekben való beavatkozásra, különösen a katonai parancsnokságból a polgári parancsnokságba való átmenet során; javasolja, hogy a tagállamok fektessenek be az ilyen képességek fejlesztésébe;

35. ebben az összefüggésben teljes mértékben támogatja az Európai Csendőri Erők (EGF) használatát, mely katonai vagy polgári parancsnokság alatt is működhet és kapacitást biztosít az expedíciós rendőri küldetések gyors bevetéséhez, továbbá rendkívül alkalmas eszköz többfajta hatékony válságkezelő művelet tekintetében, többek között a katasztrófa utáni stabilizációs küldetéseknél; felszólítja a katonai státuszú rendőri erőkkel rendelkező valamennyi tagállamot, hogy csatlakozzanak a kezdeményezéshez;

36. üdvözli polgári reagáló csoportok (CRT) gyors értékelő kapacitást biztosító szakértői körének kialakítása terén elért haladást, de hangsúlyozza, hogy el kell érni a jegyzékek további bővítését; hangsúlyozza a korai értékelés és tényfeltárás képességének jelentőségét annak biztosításában, hogy az EU a rendelkezésre álló legmegfelelőbb eszközzel válaszoljon a válságokra;

37. hangsúlyozza, hogy válsághelyzetben az EU-nak képesnek kell lennie arra, hogy a válság első óráiban multidiszciplináris csapatokat vessen be, melyek az EKSZ és a Bizottság valamennyi polgári, katonai és polgári-katonai szakértőjéből állnának;

38. felszólítja az alelnököt/főképviselet, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy nyújtsák be a KBVP-missziókkal kapcsolatos közös álláspontjukat az EUSz 43. cikkének megfelelően és azt, hogy azt miképpen fogják kezelni a létrehozott polgári-katonai együttműködés összefüggésében; ebben az összefüggésben ösztönzi őket, hogy gyorsítsák a biztonsági ágazati reform szakértői körének létrehozását, hogy ezzel e területen fokozzák az EU kapacitását;

39. felszólítja a tagállamokat, hogy optimális módon használják a meglévő eszközöket és alkalmazzanak hatáselemzési mechanizmusokat, mielőtt új, ambíciózus célokat tűznének ki;

40. meggyőződése, hogy az EU harcoló csoportjai a válságkezelő műveletek megfelelő eszközei; ismételten felszólítja a Tanácsot, hogy fokozza e csoportok használhatóságát és rugalmasságát; felszólít továbbá a csoportok polgári-katonai humanitárius mentőműveletekben való használhatóságának javítására, teljes mértékben megfelelően a katonai és polgári erőforrásoknak a katasztrófa idején végrehajtott mentőműveletek keretében történő bevetéséről szóló oslói iránymutatásoknak;

41. sürgeti a tagállamokat, hogy állapotodjanak meg a harcoló csoportok használatához kapcsolódó közös költségek (a költségeket az Athena-mechanizmuson keresztül finanszírozzák) fogalmának kiterjesztéséről vagy a harcoló csoportok által elvégzett válságkezelő műveletek teljes költségének közös finanszírozásáról; úgy véli, hogy erre a megállapodásra szükség van ahhoz, hogy a harcoló csoportok használata politikailag és gazdaságilag elfogadható legyen, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a készségben lévő tagállamokra nehéz költségvetési helyzetben ne nehezedjen aránytalan teher; e tekintetben emlékeztet arra, hogy 2009 novemberében a Tanács felkérte a Tanács Főtitkárságát (CGS), hogy dolgozzon ki ötleteket a katonai fellépések finanszírozására, hogy azokat 2010-ben magas szinten meg lehessen tárgyalni, de eddig nem jegyezték fel előrelépést e tekintetben;

42. felszólítja a tagállamokat, hogy a harcoló csoportokat tekintsék hosszú távú partnerségnek és készségi időszakuk lejártával ne oszlassák fel őket, hogy a létrehozásukba fektetett erőforrások ne vesszenek el; felszólít arra, hogy a harcoló csoportokat polgári bevetésekkel párhuzamos működésre is képezzék ki; javasolja, hogy szerkezetükön – különösen az IPU-kon – belül akár polgári egységek vagy szakértők is legyenek;

Az átfogó válságkezelés eszközeinek biztosítása

43. felszólítja a tagállamokat, hogy foglalkozzanak behatóbban a kettős felhasználású képességek – különös tekintettel a közlekedési képességekre, valamint a képzés és a gyakorlat interoperabilitásának biztosítására – polgári és katonai KBVP-küldetésekhez való kifejlesztésével, használják ki jobban a meglévő megközelítéseket és képességeket és szükség esetén kapcsolják össze a polgári és a katonai képességfejlesztési eljárásokat;

2010. november 23., kedd

Kutatás és technológia

44. hangsúlyozza, hogy az EU katonai és polgári személyzete egyre inkább egymással fog dolgozni és nagyrészt azonos fenyegetésekkel – például rögtönzött robbanószerkezetekkel – néznek szembe, és például a stratégiai és taktikai szállítás, a logisztikai támogatás, a kommunikációs és információszerző és értékelőrendszerek, az orvosi támogatás, a biztonság és haderővédelem, a térkihasználási képességek és a személyzet nélküli járművek területén hasonló képességekre van szükségük;

45. hangsúlyozza ezért, hogy koordinálni és ösztönözni kell a kettős felhasználású technológiákba és képességekbe való befektetést, hogy a képességbeli hiányosságokat gyorsan megszüntethessük, elkerülhessük a munka felesleges megkettőződését, összhangot teremtsünk és támogassuk a szabványosítást; emlékeztet arra, hogy ebben az összefüggésben az Európai Védelmi Ügynökségnek kulcsszerepet kell kapnia a képességek területén a szükségletek azonosításának folyamatában és e képességek Unión belüli és annak tagjai közötti megosztási, gyűjtési vagy megszerzési módjainak kijelölésében annak érdekében, hogy bevethető eszközöket használjanak a KBVP fellépései eredményes és biztonságos levezényléséhez és végrehajtásához;

46. ebben az összefüggésben támogatja a védelmi és biztonsági kutatások európai együttműködési keretének létrehozását, hogy a kutatási keretprogram keretében biztosítható legyen a K+T befektetések és a polgári biztonság megerősítésébe tett bizottsági kutatási befektetések közötti komplementaritás és szinergia, például a helyzetismeret, a pilóta nélküli légi járművek, a tengeri felügyelet, a kémiai, biológiai, radioaktív, nukleáris és robbanószerkezetek (CBRNE) felfedezése és az ellenük való védelem, a rögtönzött robbanószerkezetek elleni harc, a kommunikáció, az információszerzés, az adatértékelés és -átvitel, valamint a számítógépes biztonság területén;

47. megjegyzi azonban, hogy ennek az együttműködésnek nem szabad meghaladnia a békefenntartással, a konfliktusmegelőzéssel, a nemzetközi biztonság megerősítésével és a válságkezeléssel, valamint a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos polgári-katonai együttműködéshez szükséges szintet;

48. üdvözli az EU védelmi minisztereinek a 2010. szeptember 23–24-i genti nemhivatalos találkozón folytatott nyílt vitáját és az EDA szerepével kapcsolatos, az EUSz 42. cikkének (3) bekezdése szerinti értékelést;

Berendezés gyors biztosítása

49. további erőfeszítéseket ösztönöz annak biztosítása érdekében, hogy a gyors – polgári vagy katonai – válságkezelő tevékenységekhez szükséges berendezések azonnal rendelkezésre álljanak; üdvözli a polgári KBVP-küldetések készletnyilvántartó rendszerére irányuló folyamatos munkát; felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy végezzen átfogó költség-haszon elemzést, hogy a szükséges berendezések valamennyi fajtája tekintetében optimális megoldásokat lehessen választani; úgy véli, hogy a berendezés típusától függően meg kell találni az uniós szintű tárolás, a keretszerződés és a tagállamok virtuális berendezéskészleteinek megfelelő kombinációját;

50. ebben az összefüggésben üdvözli, hogy Bosznia-Hercegovinában ideiglenes raktárt alakítottak a polgári berendezéseknek, és az állandó raktár létrehozásában való gyors előrehaladásra szólít fel annak érdekében, hogy az EU jobban felkészülhessen a polgári válságkezelésre;

Multinacionális együttműködés

51. ösztönzi az eszközök összevonásának és megosztásnak területén való további haladást, mivel ez a képességnövelés költséghatékony módja és a költségvetési megszorítások idején különösen aktuális; különösen üdvözli a stratégiai légi szállítási képességek hiányosságainak kezelésére irányuló tevékenységeket, nevezetesen azt, hogy néhány tagállamban megalakult az európai légi szállítási parancsnokság, valamint az európai légi szállítási flotta-kezdeményezést; ösztönzi az alelnököt/főképviselőt és a tagállamokat, hogy kövessék az Európai Védelmi Ügynökség ajánlásait és fokozzák az azon területek meghatározására irányuló munkát, amelyek az összevonásra és megosztásra vonatkozó elvek alkalmazhatók, többek között a képzés és a küldetéstámogatás területein; üdvözli ebben a tekintetben a többnemzetiségű, polgári és katonai célokra egyaránt bevethető helikopteralakulat létrehozására irányuló, az EATC keretében kidolgozott javaslatot;

2010. november 23., kedd

Partnerségek

EU–ENSZ

52. emlékeztet arra, hogy az elsősorban az ENSZ Biztonsági Tanácsának felelőssége a nemzetközi béke és biztonság fenntartása; hangsúlyozza ezért, hogy szoros együttműködésre van szükség az EU és az ENSZ között a polgári és katonai válságkezelés területén, és különösen a humanitárius mentőműveletek során, ha az ENSZ Humanitárius Ügyeket Koordináló Irodájáé (OCHA) a vezető szerep; felszólít arra, hogy ezt az együttműködést különösen azokon a szinteken erősítsék meg, ahol az egyik szervezet váltja a másikat, különösen a vegyes koszovói tapasztalatok fényében;

53. sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy megfelelően hozzájáruljanak az ENSZ-küldetésekhez és ezt a hozzájárulást összehangolt módon tegyék; felszólítja az alelnököt/főképviselőt és a Tanácsot, hogy folyamatosan vizsgálják annak a lehetőségeit, hogy az EU egésze hogyan tudna jobban hozzájárulni az ENSZ által vezetett erőfeszítésekhez, például gyorsreagálású „összekötő” vagy „látóhatáron túli” műveletek indítása vagy az ENSZ egy nagyobb küldetése uniós részegységének biztosítása révén;

54. az ENSZ szervezetein keresztül végrehajtott uniós támogatás jobb nyomon követésére szólít fel az Európai Számvevőszék 15/2009 különjelentésének megfelelően;

EU–NATO

55. rámutat, hogy mivel a 28 NATO-tag közül 21 egyben uniós tagállam is, ezért a katonai képességek bevetésében történő párhuzamos erőfeszítések elkerülése érdekében létfontosságú a szoros együttműködés az EU és a NATO között, ha a két szervezet ugyanazon az ügyön dolgozik, a döntéshozatali autonómia elvének sérelme nélkül és néhány uniós tagállam semlegességének megfelelő figyelembe vétele mellett; megismétli, hogy sürgősen megoldást kell találni a EU–NATO együttműködést akadályozó politikai problémákra, és felszólítja a „Berlin plusz” megállapodások teljes és hatékonyabb végrehajtására, annak érdekében, hogy a két szervezet a jelenlegi és jövőbeli válságok esetén hatékonyan tudjon beavatkozni;

56. kiemeli, hogy közös fellépések levezénylése esetén ugyanolyan átláthatóságot és részvételt kell biztosítani azoknak, akik tagjai a NATO-nak, de nem tagjai az EU-nak, valamint azoknak, akik tagjai az EU-nak de nem tagjai a NATO-nak, ahogy azt a NATO 2020-jelentés (Albright-jelentés) harmadik fejezetében is hangsúlyozták;

57. felszólítja a NATO-tagsággal rendelkező tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy a NATO új stratégiai koncepciója nem vezet párhuzamos erőfeszítésekhez a polgári képességek területén, ami tovább terhelné a már amúgy is szűk forrásokat; meggyőződése, hogy inkább a NATO-nak más nemzetközi szervezetek (tehát az EU vagy az ENSZ) polgári képességeire is támaszkodnia kell;

58. ismételten megerősíti támogatását a képességfejlesztésben való szorosabb EU–NATO együttműködést, valamint a NATO-szabványoknak való lehető legjobb megfelelést illetően; további haladást ösztönöz a közös erőfeszítésekben, hogy foglalkozni lehessen a szállító helikopterek hiányával; üdvözli a CBRN-katasztrófák, rögtönzött robbanószerkezetek elhárítására és az orvosi támogatás biztosítására irányuló uniós és NATO-tevékenységek összehangolásával kapcsolatos kezdeményezéseket, mivel ezek a polgári és a katonai küldetések során is fontosak;

EU–EBESZ–Afrikai Unió

59. hangsúlyozza, hogy az EU-nak és az EBESZ-nek, valamint az EU-nak és az AU-nak szorosabban együtt kell működnie saját operatív területeiken, javítván a korai figyelmeztetést és biztosítván a legjobb gyakorlatok és a szakértelem egymással való megosztását a válságkezelés területén;

*

* *

60. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az alelnöknek/főképviselőnek, a Tanácsnak a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, a NATO Parlamenti Közgyűlésének, valamint az Egyesült Nemzetek és a NATO főtitkárnak.